

sis tämä ole vain "meikäläistä". Mutta tämä ei saa jatkua, kaikki teroittamaan taistelualpaa. Aikämme toisiamme toruko, vaan muistakaamme aina, että olemme samoja luokkatovereita, pieniä pelinappuloita kapitalistien pelipöydillä, silloin kun emme omaa voimaamme edes itsellemme voi tunnustaa. — Toivon että meikäläiset eritoten otavat tämän huomionsa, että tulevaisuudessa saisimme ehjemmän kokonaisuuden toimintamme tuloksista.

Toveritarta tulee tänne, muutama numero, vaan ei se vielääkään jokaisen kotta lämmitä. — Tämä olisi otettava huomioon, sekä varustauduttava lähettämään tilaus suoraan konttoriin, tai lehden täkäläiselle asiamiehelle, J. Hendriksonille. Hän kylä pitää huolen, että ei se jää tulematta. — Olensaanut vihiä, että tässäkin kylässä luetaan toisen lehteä, onhan se itse asiassa hyvä sekin, sillä sisältö on hyvä lukea niinkin, mutta auttaaksemme lehteä taloudellisesti olisi se sangen arvokasta tilata oma lehti. — Nyt erittäin, kun rynnätään 10,000 kohden.

Toverittaren toimitus ansaitsee saada tunnustuksen, sekä kaikki ne, jotka ovat lehteä tavalla tai toisella avustaneet. Lehti on tosiaan arvokas, arvokas jokaisen työläisnaisen kotiin. — Toverillisesti — a — a.

SEATTLE, WASH.

Viime kirjessänni mainitsin, että meillä on jotakin suurta tulossa, ja nyt en malta enään olla sitä sanomatta. Meidän näytelmäseura esittää kappaleen nimeltä: "Savu-uhrri", kolminäytöksinen. Kappale on mitä hauskin huvinäytelmä. Kun lähdete s. s. osaston haalille jouluk. 5 p. niin varatkaa nauruhermonne hyvään kuntoon, sillä niiden täytyy toimia koko näytöksen ajan lakkaamatta. Sitä katsoessanne voitte unhottaa elämän huolet vähäksi aikaa. Minä takaan, että sitä matkaa ette koskaan kadu. — Sisäänpääsymaksukin on vain valvanen 50 senttiä etukäteen ja 60 senttiä ovella.

Sitten vielä oikein suuren suurta on tulossa. S. s. osasto ja I. W. Klubi toimivat yhtelset iltamat Karjalan köyhälistön hyväksi. Päivämäärää en vielä tiedä, mutta myöhemmin tullaan tästä ilmoittamaan. Me kyllä olemme siinä hommassa myöhäisempiä kuin toiset osastot, mutta nähkääs kun me aiotaan oikein isosti yrittää — ja parempi myöhäänkin kuin ei milloinkaan. Seattien I. W. Klubi ja s. s. osasto hierovat vähän sellaista tuttavuutta keskenään, mutta en tiedä tuleeko

siitä sen enäämpi. Toivottava olisi, että työläiset ymmärtäisivät oman etunsa ja olisivat veljet keskenään, eikä uhraili aikaansa keskenään riidellessään. Niistä yhteisistä iltamista jotka pidettiin Centralfassa vangittujen toverien hyväksi oli tuloja \$228.80. Sievonon summa näihin oloihin katsottuna, kuin kaikki on työttömänä. Mutta jokainen koittaa uhrata viimeisenkin roponsa kuin on kysymyksessä tällaiset asiat.

Toveruudella: — Tiille — I —

GARDNER, MASS.

Tervehdys Toverittarelle ja sen lukijakunnalle. Koska tulin valittua viimeisessä osaston kokouksessa Toverittaren kirjeenvaihtajaksi täältä Gardnerista, niin täytän myös velvollisuuteni.

Osaston toiminta täällä on jotakuinkin virkeää, etenkin taas näin syksyn tullen. Osastoomme kuuluu nykyisin noin nelisensataa jäsentä, sievonon joukko, vaikka ei tietyksi kaikki viitsi käydä kokouksissa seuraamassa asioitten kulkua, vaan joittenkin päätettäväksi jättävät, niinkin tärkeän asian, kuin nykyään on: "Koko maailman köyhälistön vallankumouksen perille saattaminen". Sillä sitä on nykyaikana kaikkialla kysymys, minkälaiset menettelytavat otetaan käyttöön, päämäärän saavuttamiseksi.

Naiset täällä on myös toiminnassa. Ompeluseura on jo ollut taas jonkun viikon täydessä touhussa. Arvokkaita töitä valmistellaan myyjäisiä varten, jotka pidetään keväällä. Jatkuvaa innostusta, naiset!

Lapsia varten täällä on sunnuntai-koulu ja ihannellitto, jotka valmistavat taas tavanmukaista joulujuhlaa 28 p. joulukuuta vietettäväksi. Lapset täälläkin kykenevät valmistamaan juhlallisen joulujuhlan, siitä on meillä kokemusta, sillä ohjelma on aina ollut arvokasta ja mukanaa sen tempaavaa.

Nuoris-osasto tänne perustettiin 16 p. tätä kuuta englanninkielellä toimiva. Vaan siitä ei vielä osaa enempää kirjoittaa ennenkuin se on kerennyt toimia jonkun aikaa. Sihen yhtyi alustavassa kokouksessa 21 jäsentä. Innostusta ja tarmoa nuoret, sillä teidän on tulevaisuus! Emmi.

COLLINSVILLE, CONN.

Nyt ne ompeluseuran myyjäiset on olleet ja menneet. Oman kylän ihmiset olivat tulleet katsomaan, mitä osaston emäntäväki on aikaan saanut, joten väikeä palkkakutantaan veraten oli koko hyvin, vaan naapuri-

kyläläiset eivät olleet muistaneet tulla, kuten toivottiin. Kappale näytettiin nimeltä: "Multa-Aatella". Yleisön arvostelun mukaan kappale oli parhain huvinäytelmä, mitä täällä koskaan on näytetty. Näytelmän esityksestä en voi sanoa mitään, kun en ollut osaston työkokouksessa kuulemassa arvostelua. Aineelliset tulotkin olivat tyydyttävät, joten kehoitan, toverittaret' että innolla toimitaan eteenpäin. Kun kymmenen naista on osastossa tällä kertaa, niin jos jokainen vähänkin tekevät ompeluseuran hyväksi, niin silloin saadaan jo paljon aikaan. Ja sivultaikin on toverittaret antaneet paljon apua, joten kiitos helle ompeluseuran puolesta. Samoin ovat osastot naiset tehneet, jotka suinkin ovat olleet tilaisuudessa tekemään jotain, joten ei voi moittia etteikö ole tehty mitään on voitu. Kun sillä tavalla eteenkinpäin mennään, niin on hyvä. Toveruudella: — Ilma A.....n.

SAN FRANCISCO, CALIF.

Siitä on kulunut pitkä aika, kun olen viimeksi pakinoinut Toverittaren palstoilla. Syystä ja toisesta olen ollut syrjässä ja ajatellut niinkuin kylmä korpi. Kun saan ajatuksiani kokoon, niin alan kirjoittamaan Toverittareen. Toveritar näkyy menevän hyvin eteenpäin numeroista päättäen. Pian ollaan kymmenessä tuhannessa. Lukijat varmaan ovat ajatelleet, että missä olen ollut, kun en ole hilskautanut moneen aikaan sanaakaan. Tuonnempana kun saan tilaisuuden, kerron kuinka minua onnesti matkoilla, jos sa olen ollut. Kovaa sitä mentiin, niin että patinat eivät tahtoneet pysyä jaloiissa, senverran sanon tässä aluksi. Sillä aikaa kun olen ollut pois, on Toveritar saanut uuden toimittajan. Toivon että Toveritar nyt pian pääsisi kymmeneen tuhanteen, ainakin jouluksi. Hauskaa kiitospäivää toivotan Toverittaren lukijoille. A. A.

ASTORIA, ORE.

Jos piirtäisin vähän kuulumista täältä Toverittaren kotikaupungista. Täältä ei kyllä voi mitään uutta kirjoittaa, kun Toverissa kerrotaan tarkalleen osaston toiminnasta y. m. Mutta siitä huolimatta, jos Toveritarassa on Astoriasta kirjoitus, niin ainakin minä ja monet muut lukee sen mielelläni, vaikka siinä ei oltakaan mitään uutta.

Marrask. 17 p. oli osastolla ensimmäinen ohjelmakokous tänä syksynä. Siellä oli hyvä keskustelukysymys: Kuinka kasvatamme lapsiamme?

Keskustelu kokouksessa oli jotenkin vilkas, mutta ei niin vilkas kuin olisi voinut olla.

Kysymys, miten kasvatamme lapsiamme, on meille tavattoman tärkeä kysymys. Samalla se on helpotajainen, että siitä voi jokainen jotain sanoa. Nämä keskustelut ovat hyvin opettavaisia, niissä voi kehittää itseään käyttämällä ahkeraan puheenvuoroja. Monet meistä voisikin käyttää kokolalla järkeviä puheenvuoroja, jos olisi tarpeeksi rohkeutta ilmaisemaan ajatuksiaan suuressa joukossa. Mutta paljon on niitä, jotka eivät ota osaa keskusteluun kun eivät mielestään ole kyllin harjaantuneita sellaiseen.

Olen itse yksi niistä tottumattomista. Joskus olen yrittänyt käyttää puheenvuoroa, mutta en tiedä, miksi sanat menevät silloin sekasin kun alkaa puhua, vaikka ajatukset olisivat olleet kuinka selvinä. Sydän alkaa tykyttää, että luulisi sea halkeavan, kun pitäisi puhua. Mutta vaikka ei itse voisiakaan ottaa osaa keskusteluun, niin siellä oppii paljon, kun kuuntelee toisten puheita. Edellämmitusta kysymyksestä keskusteltiin tunti, jopa enemmäkin.

Kaikki puheenvuorojen käyttäjät olivat sitä mieltä, että lapsia on kasvatettava sosiaalistiseen ymmärrykseen selittämällä helle toisiltaan kotona ja ihannellitoissa j. n. e. Eivät ole tarvis kasvattaa lapsiamme niinkuin meitä on kasvatettu ruuskalla ja herran nuhtella.

Valittiin ohjelman suorittajat seuraavaan kokoukseen, joka on kahden viikon perästä. Runon lausujiksi: Sanni Reivo ja Ida Syvänen, kertomuksen lukijoiksi Sanni Sevo ja Matti Koski. Keskustelukysymyksen alustajaksi John Oravainen.

Täällä on ihannellitto nykyään hyvässä toiminnassa. Oppilaita on noin kahdeksankymmenen vaiheella kaikkiaan. Pienet tytöt noin 9—12 vuotiaat esittivät hyvin kymmenosaisen pukutanssin. (Osan Koliviston polkasta) Karjalan työläisten avustusjuhliissa. Tanssijat olivat puettut kansallispukuun. Yleisö ihastuneena katseli lasten kauniita tanssia.

Ukot ja tytöt hommaavat nyt iltamia. Saa nähdä, mitä he saavat aikaan. Viime vuonna sarja-iltamat onnistuivat kaikki puolin hyvin. Mutta kyllä sitä aika jyrällä hommatettiin.

Toivotan onnea ukkojen ja tyttöjen iltamille. Kyllä akat ja pojat sitten taas vuorostaan toimivat.

Rauha.

märtäväläiksi ihmisiksi, ennen kaikkea luokka-asemansa tunteviksi taiteilijoiksi. Se sorto ja vääritys, jota hallitseva luokka on harjoittanut, ja yhä edelleen harjoittaa, välistyy vasta silloin, kun työväen luokan nuoret ovat taistelurintamalla mukana.

Vaikka me vanhemmat ihmiset suurisuhteisesti saarnaamme luokkavalan hävittämistä, ei luokkavalta lopu, jos meidän lapsemme yhä edelleen ja entistä kiihkeämmin tukevat ja pönkittävät sitä.

Kuten sanotti, kaikilla vanhemmilla ei ole tilaisuutta kasvattaa lapsiaan, vaikka he tuntevatkin kasvatustyön tärkeyden, mutta jotain he tämän asian edistämiseksi voivat kuitenkin tehdä. Niillä palkkakunnilla, missä ihannellitot ovat toiminnassa, on hyvä tilaisuus siitä tietä tutustuttaa nuorisoa sosiaalistiseen aatteeseen. Vaikka ei kotona oltakaan aikaa antaa opetusta, on jokaisella vanhemmalla aikaa pitää huoli, että lapset käyvät ihannellitoissa.

Ihannellitotjen opettajista suuresti riippuu, miten paljon kasvatustyö tuottaa tuloksia. Kykenevät opettajat ovat kuin kylväjät, jotka eivät heitä siementä tiensivuun, vaan kät-

kevät ne syvälle maahan, jossa ne itävät ja kehittyvät oralle. Tätä orastunutta peltoa pitää edelleen ymmärtää oikein hoitaa, että hennot oraat voivat säilyä ja kasvaa, sekä vihdoin tuottaa runsaan sadon.

Uselin näkee, miten pienemmät lapset ihannellitoissa ottavat opetuksen herkästi vastaan, mutta isommiksi tultuaan samat lapset vierottuvat pois ihannellitotjen vaikutuspiiristä ja jopa alkavat halveksia siellä annettua opetusta. Opettajien kyvykkäisyydestä suuresti riippuu, missä määrin he voivat pitää nuorisoon opetusta seuraamassa.

Siinä on taas kysymys esillä, mistä saamme ihannellitotihimme kyvykkäitä ja innostuneita opettajia? Meillä näyttää olevan yleensä kaikkien toimitsijain puute. Kauan työväenliikkeessä mukana olleet innostuneet kasvatustyön tekijät vähitellen Hilarasituksesta väsyvät ja nuoria voimia ei kyllin suurena määrin ilmesty. Opetustyö, vaikkapa vähänkin, kysyy asiantuntemista. Ne vähäiset opinahdot, mitä meillä työläisillä on käytettävissä, tulisi tarkasti ottaa huomioon. Lähestyvät agitaattorikurssit ovat juuri sellaisia tilaisuuksia, joissa voi saada jossain

määrin asiantuntemusta ja voi saada pohjan, jolle voi kehitystään jatkaa. Ne henkilöt, jolle kasvatustyö on suuresta arvosta, käyttäköön näitä kurssia hyväkseen ja kehittäköön itseään. Kasvattaja tarvitaan paljon ja siinä työssä voidaan laajaperäisesti käyttää voimia työläisten yhteiseksi hyväksi.

✦ ✦

Vuosi lähenee loppuaan. Tavallisen hyvä tapa vaatii, että muistamme tuttaviamme jolloinkin erikoisemmin; ja tämä muistaminen on sopivinta vuoden vaihteessa. Joulukuu ja uuden vuoden kortteja voitte tilata liikkeestämme, jos sitä tapaa vielä pidätte "muodissa". Ellei korttien kautta lähestyminen ole mielenkiintoista, niin taustakaa tuttaviani ne TOVERITTAREN kautta julkaisemalla lehdessä onnitellunne. Kerätäkää nimiä ja lähettäkää ne tulemaan ajoissa, että saamme ne joulunumeroon. Samalla kertaa avustatte Toveritarta taloudellisesti. Toveritar on tänä vuotena, enempi kuin muulloin, jakanut ylimääräisiä palkkoita ja lahjoja, joten se on niissä jonkun verran kärsinyt tappiota paperin y. m. kustannusten takia. Jos nyt puoletkaan Toverittaren tilaajista lähet-

täisivät jouluonnittelunsa mukana 25c. olisi ne tappiot sitä tietä korvattu ja jäisi vielä Toverittarelle hyvä summa paperin osto rahoja.

Siten olisi taas parempi mahdollisuus Toverittaren kymmenvuotisjulkaisua myydä halvemmalla, kun näin vähillisesti saataisi Toverittarelle taloudellista tukea. Jokainen Toverittaren lukija, jolle Toverittaren taloudellinen asema on jostain merkityksestä, kiireesti keräämään nimiä ja lähettämään jouluonnittelut Toverittaren kautta.

Kuten sanotti, PUNAISEN ARMEIJAN jäsenet saavat nimensä julkisuuteen vapaasti.

LASTEN JOULU lähtee pian mailmalle. Odotamme uikutain tilauksia.

Painovirhe tuli viime numeron etusivulla olevaan runoon. Toinen värsyn viimeinen säe oli kokonaan jäänyt pois. Se kuuluu: — Oli orjana Karjalan mies!

Tervehtien kaikkia Toverittaren ystäviä. — H.

LASTEN JOULU LÖYTÄKÖÖN TIENSÄ TUHANSIIN KOTEIHIN